

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ №46/26

Люксембург, 24 март 2026 г.

Решение на Съда по дело C-767/23 | [Remling]¹

Национална юрисдикция, която действа като последна инстанция, винаги трябва да излага мотиви за отказа си да отправи преюдициално запитване до Съда

Дори в случай, когато на такава юрисдикция е позволено да отхвърли жалби, като изложи обобщени мотиви, тя при всички положения трябва изрично и конкретно да посочи причините, поради които намира приложение някое от изключенията от задължението за отправяне на преюдициално запитване

По това дело Съдът трябваше да се произнесе дали е съвместима с правото на Съюза предоставената от нидерландското право възможност върховната съдебна инстанция да отхвърли обжалване единствено въз основа на съкратено изложение на мотивите. Такава правна уредба има за цел в интерес на доброто правораздаване да съкрати продължителността на съдебните производства и да даде възможност на върховната юрисдикция да посвети времето си изцяло на значими дела. След като подчертава основната роля на производството по преюдициално запитване като цяло, и в частност на задължението за отправяне на преюдициално запитване, за правораздавателната система на Съюза, Съдът припомня, че върховната юрисдикция има задължение да отправи преюдициално запитване, от което може да бъде освободена само в три хипотези: когато повдигнатият преюдициален въпрос относно правото на Съюза е ирелевантен, когато разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била тълкувана от Съда, или накрая, когато това тълкуване е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение. Когато дадена върховна юрисдикция счита, че се намира в някоя от тези три хипотези, тя трябва да мотивира отказа си да сезира Съда, като при всички положения изложи изрично и конкретно причините, поради които според нея не се налага отправянето на преюдициално запитване до Съда. Във връзка с това такава юрисдикция може да възприеме за свои мотивите на предходната съдебна инстанция по съответния спор, при условие че предходната съдебна инстанция е обяснила защо по делото е налице някоя от тези посочени хипотези.

Марокански гражданин, чиято съпруга и деца пребивават в Нидерландия и са нидерландски граждани, подава молба в Нидерландия за издаване на разрешение за пребиваване, валидно на цялата територия на Европейския съюз. Тъй като молбата му е отхвърлена с мотива, че вече разполага с разрешение за пребиваване в Испания, той подава жалба пред Съда в Хага, заседаващ в Утрехт (Нидерландия). Тази жалба също е отхвърлена и той обжалва пред нидерландския Държавен съвет. Последният счита, че отговорът на поставения от мароканския гражданин въпрос относно тълкуването на правото на Съюза може ясно да се извлече от практиката на Съда. Поради това счита, че не е длъжен да отправя преюдициално запитване, а може да се произнесе по спора с решение с обобщени мотиви.

Възможността да се прибегне до обобщени мотиви е предвидена в националния закон за чужденците. Тя е израз на желанието на нидерландския законодател да се постигне баланс между стремежа за разширяване на възможността за въззивно съдебно обжалване по всички дела в областта на правото относно чужденците и необходимостта да се даде възможност на Държавния съвет да съсредоточи упражнявания от него контрол върху

въпросите, които изискват отговор в интерес на единството или на развитието на правото, или на съдебната защита като цяло.

В този контекст Държавният съвет, който изпитва съмнения дали трябва да изложи подробни мотиви относно причините, поради които счита, че не е длъжен да отправи преюдициално запитване, решава да се обърне към Съда.

В решението си Съдът припомня, най-напред, че националните юрисдикции, чиито решения не подлежат на обжалване, имат задължението да отправят преюдициално запитване, от което обаче има три изключения (ирелевантност на повдигнатия въпрос относно правото на Съюза; наличие на акт на Съда, в който вече е направено тълкуване на разглежданата норма от правото на Съюза, или наличие на „acte clair“)².

Поради това, предвид **основната роля на производството по преюдициално запитване за правния ред на Съюза**, когато такава юрисдикция реши да не отправя до Съда преюдициално запитване на основание на някое от тези изключения, **нейният акт при всички положения трябва да бъде мотивиран и съответно, в зависимост от разглежданите фактически и правни обстоятелства, в него изрично и конкретно трябва да са изложени причините, поради които намира приложение някое от тези три изключения.**

Фактът, че дадена държава членка позволява съкратено изложение на мотивите с цел да се осигури добро правораздаване като се намали продължителността на съдебните производства, не променя с нищо този извод. Дори и при това положение върховната съдебна инстанция остава длъжна да **изложи изрично и конкретно причините, поради които счита, че липсата на сезиране на Съда с преюдициално запитване е обоснована.**

В това отношение върховната юрисдикция може да възприеме за свои мотивите на предходната съдебна инстанция по съответния спор, при условие че предходната съдебна инстанция е изложила причините, поради които е приела било че повдигнатият въпрос от правото на Съюза е ирелевантен, било че разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била тълкувана от Съда, било че тълкуването е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално на резюмето](#) му се публикуват на уебсайта на CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293 .

Поддържайте връзка !

¹ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

² Решения от 6 октомври 1982 г., Cilfit, [C-283/81](#), и от 6 октомври 2021 г., Consorzio Italian Management и Catania Multiservizi, [C 561/19](#) (вж. също прессъобщение [№ 175/21](#)).